

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: 64Csp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322200470
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1322200470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: A. U., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom C. XXX/XX, C., o zaplatenie 449,15 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietá.
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobou zo dňa 04.02.2022 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 449,15 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 400,87 EUR od 10.11.2021 do zaplatenia.

2. Žalobca v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh uviedol, že spoločnosť Tatra banka, a.s., IČO: 00 686 930 (ďalej už len „veriteľ“) a žalovaný uzatvorili dňa 21.08.2014 zmluvu č. 00-0002108812, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný aj napriek opakovaným výzvam veriteľa, v ktorých ho veriteľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, veriteľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil podaním zo dňa 18.01.2019 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Následne veriteľ pohľadávku postúpil na žalobcu, pričom v čase postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 449,15 EUR a pozostávala z istiny v sume 400,87 EUR, úroku v sume 29,78 EUR, úroku z omeškania vo výške 3,50 EUR a poplatkov v sume 15,- EUR. Žalobca zároveň uviedol, že s prihliadnutím na § 1 písm. a) zákona o mimoriadnych opatreniach v období od 27.03.2020 so 30.04.2020 a v období od 19.01.2021 do 28.02.2021 premlčacia doba neplynula. Žalobca uviedol, že pri posúdení bonity žalovaného veriteľ overil výšku príjmov žalovaného (839,20 EUR), a to informáciami z účtu žalovaného, existujúce záväzky (253,64 EUR), ktoré overil dopytom na úverový register, pričom splátka poskytnutého úveru bola nižšia ako disponibilný zostatok, a to aj pri zohľadnení životného minima. Žalobca zároveň tvrdil, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, pričom takouto nie je ani vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami. Takouto nebolo ani zvolené poistenie, pričom žalovaný si zvolil typ poistenia C. Žalobca mal za to, že uzatvorená zmluva predstavuje absolútny obchodnoprávny záväzkový vzťah.

3. Žalobca na preukázanie tvrdených skutočností navrhol vykonať nasledovné listinné dôkazy, a to: zmluvu o postúpení pohľadávok, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie, poštové podacie hárky, výzvu pred mimoriadnou splatnosťou, oznámenie o postúpení pohľadávky, prehľad o čerpaní a úhradách, pokus o zmier, osvedčenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru a osvedčenie o elektronickej akceptácii úverovej zmluvy.

II.

4. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany žiadal, aby súd podrobil spotrebiteľskú zmluvu kontrole ex offo a zároveň tvrdil, že veriteľ už pri uzatváraní zmluvy konal nekal a dojednal neprijateľné podmienky, a to tie, ktoré sa týkali poplatkov, vyhlásenia žalovaného, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, pričom zároveň nebolo možné odmietnuť poistenie a za neprijateľné považoval aj to, aby sa zmluva riadila Obchodným zákonníkom. Žalovaný namietal, že veriteľ nepreveroval jeho bonitu, pričom z interných zdrojov by veriteľ vedel, že v čase poskytnutia úveru mu chodila mzda v sume 393,- EUR. Žalovaný taktiež namietal aj premlčanie žalobcom uplatneného nároku.

5. Žalovaný na preukázanie tvrdených skutočností navrhol vykonať nasledovné listinné dôkazy, a to: pracovnú zmluvu a potvrdenie o zamestnaní.

III.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal stranami sporu navrhnuté listinné dôkazy, ako aj dôkazy zabezpečené súdom (výpis z lustrácie žalovaného v sociálnej poisťovni), z ktorých následne vychádzal pri zistení doleuvedeného skutkového stavu rozhodného pre právne posúdenie veci.

7. Veriteľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 21.08.2014 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením (ďalej už len „úverová zmluva“), ktorej súčasťou bola aj poisťná zmluva uzatvorenou medzi spoločnosťou UNIQA poisťovňou, a. s., IČO: 00 653 501 a žalovaným.

8. Z úverovej zmluvy vyplývalo, že:

- výška bezúčelového úveru predstavovala sumu 950,- EUR;
- výška úrokovej sadzby predstavovala hodnotu 18,90 %;
- výška RPMN predstavovala hodnotu 22,53 %, pričom priemerná hodnota RPMN bola 22,23 %;
- konečná splatnosť úveru bola určená ako 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky;
- výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 22,30 EUR s tým, že počet splátok bol 72 s termínom splatnosti 27. dňa príslušného mesiaca;
- žalovaný sa poistil pre prípad smrti, úplnej invalidity, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania (typ poistenia C), pričom výška mesačného poisťného predstavovala sumu 1,12 EUR;
- celková suma, ktorú musel žalovaný zaplatiť bola 1 635,60 EUR;
- poplatok za žiadosť úveru predstavoval sumu 30,- EUR.

9. Z úverovej zmluvy nevyplývalo, že by žalovaný mal možnosť neuzatvoriť spolu s touto zmluvou aj poisťnú zmluvu, zároveň z úverovej zmluvy nevyplývala adresa veriteľa, na ktorej by mohol žalovaný uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a ani údaje o príjme a rodinnom stave žalovaného, prípadne, že veriteľ nahliadol do príslušnej databázy údajov o žalovaného na účely posudzovania jeho schopnosti splácať poskytnutý úver, resp. že by žalovaný poskytol údaje veriteľovi práve na tento účel.

10. Z osvedčenia verifikovania bonity a možnosti splácania úveru zo dňa 21.02.2022 vyplývalo, že výška čistého príjmu žalovaného predstavovala sumu 839,20 EUR (z interných zdrojov), rodinný stav uvedený nebol, výška overovaných splátok žalovaného predstavovala sumu 253,64 EUR a celkové splátky žalovaného sumu 275,94 EUR.

11. Z pracovnej zmluvy žalovaného, ako aj potvrdenia o zamestnaní a výpisu zo Sociálnej poisťovne vyplývalo, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bol zamestnaný v spoločnosti Teta drogerie SR s.r.o., IČO: 35 694 254, pričom jeho vymeriavací základ v mesiaci 01/2014 predstavoval sumu 506,- EUR, v mesiaci 02/2014 sumu 502,11 EUR, v mesiaci 03/2014 sumu 511,- EUR, v mesiaci 04/2014 sumu 507,41 EUR, v mesiaci 05/2014 sumu 551,40 EUR, v mesiaci 06/2014 sumu 584,- EUR, v mesiaci 07/2014 sumu 538,- EUR a v mesiaci 08/2014 sumu 602,49 EUR.

12. Z výzvy veriteľa pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 19.12.2018 vyplývalo, že veriteľ upozornil žalovaného, že je v omeškaní s platením splátok z úverovej zmluvy v sume 83,65 EUR, pričom zároveň žalovaného upozornil aj na to, že je vo omeškaní s platením splátok z titulu kreditnej karty v sume 307,51 eura, nepovoleného prečerpania v sume 1 171,81 EUR a ďalších siedmych spotrebiteľských úverov v celkovej sume 1 700,- EUR. Veriteľ zároveň žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úverov.

13. Veriteľ dňa 18.01.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s tým, že výška pohľadávky veriteľa k 17.01.2019 predstavovala celkovo sumu 446,93 EUR, z čoho istina predstavovala sumu 400,87 EUR, úrok sumu 30,28 EUR, úrok z omeškania sumu 0,78 EUR a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky sumu 15,- EUR.

14. Veriteľ dňa 12.11.2021 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky žalobcovi, pričom následne žalobca dňa 07.12.2021 pokusom o zmier vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky v sume 549,91 EUR.

15. Z prehľadu úhrad splátok vyplývalo, že žalovaný celkom z titulu úverovej zmluvy zaplatil veriteľovi sumu 1 122,70 EUR vrátane poplatku za spracovanie žiadosti o úver v sume 30,- EUR.

IV.

16. Súd na takto zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce zmluvu o úvere (§ 497), ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.), omeškanie dlžníka (§ 517) a splnenie dluhu (§ 563), ako aj príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. upravujúce zmluvy o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorých mal súd za to, že medzi veriteľom a žalovaným uzatvorením úverovej zmluvy dňa 21.08.2014 došlo k vzniku obchodno-právneho záväzku, keďže zmluva obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka (určenie zmluvných strán, určenie výšky peňažných prostriedkov, záväzok veriteľa poskytnúť peniaze v prospech dlžníka na jeho požiadanie a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky), ktorá predstavuje podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútny obchodno-záväzkový vzťah. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní tejto zmluvy, keďže veriteľ vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu. Aj napriek tomu, že daný záväzkový vzťah mal povahu absolútneho obchodného záväzku, z dôvodu, že jeho účastníkom bol spotrebiteľ, bolo potrebné podľa § 52 ods. 2 poslednej vety Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.04.2015 - s odkazom na rozsudok NS SR 4Mcd0 17/2014 zo dňa 26.11.2015) prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť ustanovenia Obchodného zákonníka, napríklad ohľadom splnenia záväzku, omeškania dlžníka alebo premičania. Okrem toho sa na daný záväzkový vzťah aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere účinný v čase jej uzatvorenia.

17. Úverová zmluva uzatvorená medzi veriteľom a žalovaným, ktorú možno vzhľadom na jej obsah a charakter zmluvných strán definovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorej úpravu sa použil osobitný právny predpis - zákon č. 129/2010 Z.z., musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (t.j. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka), osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona, správne určenú RPMN, pričom pred jej uzatvorením je veriteľ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať veriteľom poskytovaný spotrebiteľský úver spotrebiteľom s tým, že berie hlavne do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až k), r) a y) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v posudzovaní schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, má podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver musí považovať za bezúročný a bezpoplatkový, z čoho vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsiahla niektorú

z vyššie uvedených osobitných náležitostí, obsahla nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo bola uzatvorená bez predchádzajúceho skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

18. Jedným z najdôležitejších údajov a náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ z titulu uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť a ktorá sa podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. rovná súčtu celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

19. To znamená, že v danom prípade mal údaj o celkovej čiastke zaplatenej žalovaným zahŕňať sumu 950,- eur (t.j. sumu poskytnutej pôžičky) a zároveň aj všetky ostatné žalovaným platené úroky a poplatky, ktoré musel zaplatiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou. Medzi takéto poplatky, ktoré žalovaný musel zaplatiť patril aj poplatok za spracovanie žiadosti úveru v sume 30,- eur a zároveň aj mesačné poplatky za poisťné v sume 1,12 EUR. Vzhľadom na to údaj o celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný ako spotrebiteľ z titulu uzatvorenej úverovej zmluvy vrátane poisťnej zmluvy, mal znieť na sumu 1 716,24 EUR, ktorá zahŕňala 72 mesačných splátok po 23,42 eura (z čoho splátka úveru predstavovala sumu 22,30 eura a splátka poisťného zase sumu 1,12 EUR) a taktiež aj sumu 30,- eur ako poplatok za spracovanie žiadosti o úver. V zmluve bol však tento údaj uvedený nesprávne a to v sume 1 635,60 EUR, keďže nezahŕňal spomenuté poplatky za spracovanie žiadosti úveru a poisťné. Na základe uvedeného úverová zmluva neobsahovala správny údaj o celkovej sume, ktorú mal žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto bolo potrebné veriteľom poskytnutý úver žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z..

20. Jednou z ďalších náležitostí, ktorej absencia podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, je údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) tohto zákona, ktorého zmyslom je informovanie spotrebiteľa o tom, ako dlho je povinný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy plniť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva takýto údaj vôbec neobsahovala, pričom končená splatnosť úveru bola definovaná len počtom rokov od splatnosti prvej splátky, čo nebolo možné považovať za určitý a presný údaj o konečnej splatnosti úveru. Rovnakou otázkou sa zaoberal aj Krajský súd v Bratislave, ktorý vo svojom rozhodnutí (14Co 110/2017 z dňa 12.03.2019) konštatoval, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v rámci údaju o konečnej splatnosti úveru obsahuje len to, že posledná splátka bude splatná 84 mesiacov od prvého čerpania úveru, treba takto určený termín konečnej splatnosti považovať za neurčitý a poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Rovnaký názor vyslovil vo svojom rozhodnutí (6Co 162/2018 zo dňa 19.09.2018) aj Krajský súd v Žiline, podľa ktorého ak veriteľ určil konečnú splatnosť úveru odkazom na počet dojednaných splátok, takýto postup veriteľa nie je v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Konštatoval, že veriteľ má pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vedomosť o presnom termíne konečnej splatnosti úveru a je jeho zákonnou povinnosťou ho v zmluve uviesť spôsobom predpokladaným zákonom a nie ponechávať jeho výpočet na spotrebiteľa. Aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí (2Co 219/2016) konštatoval, že údaj o konečnej splatnosti úveru nemožno vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí, napr. z počtu splátok. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že bol daný aj ďalší dôvod majúci za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť veriteľom poskytnutého úveru žalovanému, a to absencia údaju o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z..

21. Ďalšou požadovanou náležitosťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej absencia má podľa § 11 ods. 1) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru je podľa § 9 ods. 2 písm. c) tohto zákona údaj o adrese predávajúceho (t.j. veriteľa), na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ako vyplývalo z vykonaného dokazovania, údaj o adrese veriteľa pre uplatnenie sťažnosti/reklamácie nebol obsiahnutý v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a preto mal súd za to, že v uzatvorenej úverovej absentoval podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o adrese veriteľa, na ktorej mohol žalovaný uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, čo malo taktiež

za následok podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným poskytnutého úveru.

22. Okrem vyššie uvedených nedostatkov si súd všimol, že z úverovej zmluvy nevyplývala ani tá skutočnosť, že by veriteľ posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver, keďže v zmluve absentovali akékoľvek údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného, prípadne skutočnosti osvedčujúce, že veriteľ nahliadol do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácať úver. V tejto súvislosti žalobca síce predložil osvedčenie veriteľa o verifikovaní bonity a možnosti splácania úveru žalovaným, avšak z osvedčenia nebolo zrejmé, či bonita žalovaného bola posudzovaná ku dňu poskytnutia úveru alebo ku dňu 21.02.2022, teda ku dňu vystavenia tohto osvedčenia. Ak by aj predmetné osvedčenie osvedčovalo bonitu žalovaného ku dňu poskytnutia úveru, neobsahovalo správny údaj o jeho príjme, keďže ten v období od 01/2014 do 08/2014 predstavoval v hrubom sumu medzi 500 až 600,- EUR, a teda bol podstatne nižší ako ten, ktorý bol uvedený v osvedčení veriteľa. Zároveň mal súd preukázané, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, mal žalovaný u veriteľa množstvo nesplatených pohľadávok napr. z titulu kreditnej karty, nepovoleného prečerpania, resp. ďalších siedmich úverových zmlúv, z čoho vyplývalo značné množstvo záväzkov žalovaného a to len voči veriteľovi. Na základe uvedeného mal súd za to, že veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto bol daný aj ďalší dôvod prečo predmetnú úverovú zmluvu bolo potrebné považovať podľa § 11 ods. 2 druhej vety zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bezpoplatkovú, keďže žalobca nepreukázal, že by veriteľ v čase poskytnutia úveru žalovanému, skúmal jeho príjem, výdavky a rodinný stav, prípadne, že by overoval jeho schopnosť splácania úveru v príslušných databázach.

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné veriteľom poskytnutý úver žalovanému v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy považovať za bezúročný a bezpoplatkový, a to z dôvodu nesprávne uvedenej celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj z dôvodu absencie údaju o termíne konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) tohto zákona a údaju o adrese veriteľa, na ktorej mohol žalovaný uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) tohto zákona, ako aj z dôvodu podľa § 11 ods. 2 druhej vety zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe uvedeného bol žalovaný z titulu uzatvorenej úverovej zmluvy povinný vrátiť žalobcovi/veriteľovi len sumu 950,- EUR, teda istinu poskytnutého úveru. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že žalovaný uhradil veriteľovi celkom sumu 1 122,70 EUR, na základe čoho mal súd za to, že zo strany žalovaného došlo podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka k zániku jeho dlhu splnením, a preto súd žalobu žalobcu považoval za v celom rozsahu nedôvodnú.

24. Zároveň súd podotkol, že podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu (napr. na žalovaným namietané neprijateľné podmienky alebo premlčanie), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

25. Súd žalovanému ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva, keďže mu v konaní žiadne trovy konania nevznikli (nebol zastúpený advokátom a nevznikla mu ani žiadna poplatková povinnosť).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.